

K

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAŞOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

**Şedința publică din
Completul compus din:**

PREȘEDINTE:

- judecător
- judecător
- președinte de secție
- grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului formulat de părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov împotriva sentinței civile nr.

pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. , având ca obiect anulare act control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din potrivit încheierii de ședință din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de

C U R T E A

Asupra recursului de față constată că:

La data de reclamanta S.C.

a chemat în judecată pe părâtele:

1. Direcția Controlului Fiscal Brașov și

2. Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, solicitând admiterea acțiunii în contencios administrativ, admiterea în parte a contestației formulate de reclamantă la D.G.F.P. Brașov, sub respectiv în sensul anularii în parte a raportului de inspecție fiscală nr. emis de

Direcția Controlului Fiscal Brașov și să se constate că societatea are de recuperat cu titlu de T.V.A. deductibilă suma de lei, să se anuleze în întregime decizia de impunere nr emisa de D.G.F.P Brașov – Direcția

Controlului Fiscal Brașov, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plata a T.V.A. în quantum de si dobânzi la T.V.A. si penalități – de lei, cu cheltuieli de judecata.

Acțiunea reclamantei a format obiectul dosarului nr. 5 a Tribunalului Brașov. În acest dosar Tribunalul s-a pronunțat prin sentința civilă nr. 5, prin care s-au dispus următoarele:

„A admis în parte acțiunea formulată de reclamanta S.

„În contradictoriu cu intimatele D.G.F.P. Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov; a anulat parțial decizia nr. 169/2005, raportul de inspecție fiscală nr. 169/2005 si a deciziei de impunere nr. 169/2005, în ce privește sumele de 169 lei și 169 lei T.V.A. considerate a fi nedeductibile fiscal.

A obligat intimatele să plătească reclamantei fiecare câte 169 lei vechi, cheltuieli parțiale de judecată.”

Împotriva acestei sentințe civile a formulat recurs părâta D.G.F.P Brașov în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie în dosarul nr. 169/2005 a Curții de Apel Brașov.

Curtea de Apel Brașov în dosarul cu numărul de mai sus a pronunțat decizia nr. 169/2005 prin care a dispus următoarele:

“A admis recursurile declarate de reclamanta S.C.

„... și de părâta D.G.F.P. Brașov împotriva sentinței civile nr.107/AF/06.12.2005 a Tribunalului Brașov – Secția Comercială și de Contencios Administrativ și Fiscal pe care a casat-o și în consecință:

A anulat parțial decizia nr. 169/2005, raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. 169/2005 emise de părâtele D.G.F.P Brașov și Direcția Controlului Fiscal cu privire la suma de

A trimis cauza spre rejudicare primei instanțe cu privire la sumele 169 lei ROL și 169 lei ROL care fac obiectul deciziei nr. 169/2005 a raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere nr. 169/2005 emise de părâte.

A menținut sentința atacată cu privire la păstrarea deciziei nr. 169/2005, a raportului de inspecție fiscală nr. 169/2005 și a deciziei de impunere nr. 169/2005 emise de părâte referitor la suma de

În esență cauza a fost trimisă pentru rejudicare la Tribunalul Brașov cu privire la sumele de 169 lei ROL și 169 lei ROL care fac obiectul deciziei nr. 169/2005 a raportului de inspecție fiscală nr. 169/2005 și a deciziei de impunere nr. 169/2005 acte emise de intimatele părâte.

Motivul reținut de Curtea de Apel pentru a dispune în acest sens este: Atât în raportul de inspecție fiscală nr. 169/2005 cât și în decizia nr.

„... s-a constatat că, în legătură cu sumele de 169 lei și 169 lei, în devizele de lucrări nu sunt menționate distinct materialele consumate pentru executarea lucrărilor, iar societatea de prestări servicii nu are evidențiat în contul de materiale contravaloarea acestora, nu au fost întocmite bonuri de consum pentru materialele utilizate pentru fiecare lucrare; din balanțele

de v.
achiz.
recla
mane
execu
socie
asigur
chelt
deter

sume
169/.

Deci

fiind

pron

Meta

Braș
impun
Braș
servi
lei I
recla

de 3
S.R.]
de ac

judec

urmă

Cod
sensi

deduc
S.C.
recla
cupr
cons

de verificare prezentate de S.C. , rezultă că societatea nu a achiziționat și nici nu a consumat materialele pentru lucrările prestate către reclamantă; nu au fost justificate cheltuielile care au stat la baza stabilirii manoperei; societatea de prestări servicii nu avea personal calificat pentru executarea lucrarilor; cheltuielile cu salariile înregistrate în contabilitatea societății prestatoare sunt mai mici decât cele înscrise în devize; cheltuielile cu asigurările sociale, de sănătate, șomaj, comisionul salarii, cheltuielile de secție, cheltuielile de întreprindere au fost calculate eronat, iar toate acestea au determinat majorarea nejustificată a valorii prestației.

A fost trimisă cauza spre rejudicare primei instanțe cu privire la sumele de

a Raportului de inspectie fiscală nr. Decizie nr. și a Deciziei de impunere nr. emise de părâte.

Ca urmare a acestui fapt cauza a fost trimisă la Tribunalul Brașov, fiind înregistrata sub nr. , spre rejudicare sub aspectul sus precizat.

În rejudicare cauzei prima instanță a completat probatorul și a pronunțat sentința civilă nr. prin care s-au dispus următoarele:

“A admis in parte acțiunea formulate de reclamanta S.C. și în consecință:

A anulat în parte decizia nr. emisa de părâta D.G.F.P. Brașov precum și raport de inspecție fiscală si decizia de impunere nr. emise de părâtele Direcția Controlului Fiscal Brașov cu privire la sumele de reprezentând T.V.A aferent serviciilor prestate reclamantei de S.C.

lei ROL reprezentând T.V.A. aferent preturilor de achiziționare de către reclamantă a unor mijloace fixe emise de S.C.

A constatat că reclamanta are dreptul de deducere a T.V.A. în valoare de lei ROL aferentă serviciilor prestate de S.C. S.R.L., precum și a TVA în valoare de lei ROL aferentă preturilor de achiziționare a mijloacelor fixe emise de S.C.

A obligat în solidar pe părâte să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de RON reprezentând onorariul expertului contabil”.

Pentru a se pronunța astfel prima instanță a reținut în fapt și în drept următoarele:

“Judecând după casare instanța de fond a dispus în baza art.315 alin.1 Cod procedură civilă efectuarea unei expertize judiciare tehnice contabile în sensul dispus de instanța de control judiciar.

Urmare expertizei, instanța constată că reclamanta are dreptul de deducere a TVA în sumă de lei ROL aferentă serviciilor prestate de S.C. si nu de având în vedere că reclamanta nu a putut proba efectuarea în realitate a lucrarii “confectionat ușă cuptor și matrițe pentru aluminiu” în absenta documentelor justificative a consumurilor de materiale necesare confectionării acestora.

Pentru acest considerente instanța a apreciat ca nedeductibilă T.V.A. în sumă de lei ROL aferentă facturii seria nr. în valoare totală de lei ROL.

Cu privire la suma de lei ROL conform expertizei instanța a reținut că reclamanta are dreptul la deducerea T.V.A. în sumă de lei ROL nefiind justificată T.V.A. în sumă de lei aferentă reparației utilajului "graiffer" livrat de S.C. conform facturii seria pentru considerentul că din evidență rezultă că acest utilaj a fost livrat reclamantei la o dată anterioară datei reparației ceea ce este absurd, iar denumirea utilajului este diferită.

Astfel conform facturii sus menționate S.C. a livrat reclamantei la data de mijlocul fix "graiffer Eurohydromac", iar reparațiile anterioare au fost efectuate conform devizului la data de la "graiffer Donelli".

Pentru aceste considerente instanța a admis în parte acțiunea și a anulat în parte decizia nr. emisă de pârâata D.G.F.P. Brașov precum și raportul de inspecție fiscală nr. și decizia de impunere nr. emise de pârâtele Direcția Controlului Fiscal Brașov cu privire la sumele de lei ROL reprezentând T.V.A aferent serviciilor prestate reclamantei de S.C. și de lei ROL reprezentând T.V.A. aferent prețurilor de achiziționare de către reclamantă a unor mijloace fixe emise de S.C.

A reținut culpa procesuală a pârâtelor care au fost obligate în solidar la cheltuieli de judecată către reclamantă în sumă de lei RON reprezentând onorariul expertului."

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs D.G.F.P. Brașov în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov, prin care a solicitat admiterea recursului declarat și în consecință modificarea în parte a sentinței civile nr. a Tribunalului Brașov fiind criticabilă pentru următoarele motive:

- cu privire la dreptul de deducere a T.V.A. în valoare de lei ROL recurenta a invocat faptul că serviciile facturate de societatea reclamantă nu au fost efectiv prestate fiind facturate fără o baza reală și că reclamanta nu poate beneficia în drept de prevederile legale cu privire la deducerea T.V.A.

În acest sens recurenta a susținut că în mod corect a reținut organul de control fiscal în actele emise, pe baza verificărilor efectuate că în devizele de lucrări nu erau menționate distinct materialele consumate pentru efectuarea lucrărilor.

De asemenea, în urma analizării evidențierii în contabilitatea contribuabilului a materialelor cu care s-ar fi putut efectua lucrările menționate în devize s-a constatat că societatea nu are evidențiat în contul de materiale contravaloarea acestora, după cum s-a constatat și faptul că societatea nu a întocmit bonuri de consum pentru materialele utilizate pentru fiecare lucrare.

Din analiza balanțelor de verificare prezentate de S.C. a rezultat că societatea nu a achiziționat și nici nu a

consumat materiale pentru lucrările prestate către S.C. S.R.L., iar în ceea ce privește manopera înscrișă în devizele de lucrări s-a constatat că societatea prestatoare de servicii nu justifică contravaloarea cheltuielilor care au stat la baza stabilirii manoperei/oră.

Este important de reținut și faptul că în perioada în care au fost emise facturile în cauză societatea prestatoare de servicii nu avea personal calificat să execute lucrările înscrise în devizele de lucrări iar cheltuielile cu salariile înregistrate în contabilitate sunt mai mici decât cele înscrise în devizele de lucrări, aceste devize cuprinzând perioade de execuție ulterioare perioadei în care s-a emis factura fiscală.

Solicită instanței de recurs să observe neconcordanțele existente între datele înregistrate în evidență contabilă a S.C. fapt omis de instanța de fond, în rejudicare, neconcordanțe ce califică ca temeinică și legală respingerea de la deductibilitate a TVA în valoare de Rol, și implicit a TVA în valoare de ROL.

Precizează faptul că susținerile intamate-reclamante potrivit cărora calitatea de beneficiar al serviciilor prestate confirmă realitatea și utilitatea operațiunilor efectuat de S.C., fără a prezenta documente justificative în susținere, nu sunt de natură a o îndreptății la deducerea de TVA în valoare de și, pe cale de consecință, a TVA în valoare de , considerată de instanță, în rejudicare, ca fiind deductibilă.

De asemenea, nici faptul că S.C. a înregistrat în contabilitate facturile emise către intimata-reclamantă și a depus deconturile de TVA la unitatea fiscală nu poate constitui o motivație ce ar da dreptul S.C. la deducerea TVA.

În drept cu privire la temeinicia criticii aduse, recurenta a invocat disp.art.22 alin.4, 5 si 6 din Legea nr.345/2002.

- o alta critica aduse sentinței atacate se referă la T.V.A. în valoare de

În acest sens recurenta a susținut că în cauză rațiunile pentru care instanța de fond a apreciat asupra deductibilității TVA cu ocazia rejudecării, au fost în mod greșit influențate de raportul de expertiză, un raport criticabil sub aspectul legalității și temeinicie sale.

Raportat la situația concretă, se impune a se reține că societatea intimată a achiziționat de la S.C. mijloace fixe în valoare totală de ROL din care TVA în valoare de ROL, după cum o demonstrează facturile fiscale seria , BACR nr. respectiv BACR nr.

Pentru a stabili starea de fapt reală organul de inspecție fiscală a efectuat o verificare încrucișată la S.C. Astfel, urmare a verificării, s-a constatat că anterior vânzării mijloacelor fixe S.C. a efectuat o serie de reparații la aceste mijloace fixe, reparații executate de S.C.

Analiza documentelor de intrare a mijloacelor fixe în spătă a evidențiat faptul că valoarea de achiziție a acestora a fost de ROL iar TVA în valoare de ROL, valoarea reparațiilor executate de S.C. fiind de ROL, iar TVA în valoare de ROL.

Învederează că pe această cale s-a constatat că S.C.

nu a achiziționat și nu a consumat materialele pentru lucrările de reparații menționate în devizele de lucrări, s-a constatat că asigurările sociale, cheltuielile cu manopera, nu sunt reale, acestea fiind în contradicție cu datele reflectate în statele de salarii din perioada respectivă și evidențiate în contabilitatea societății. De asemenea, s-a constatat faptul că S.C.

R.L. a înregistrat facturile fiscale emise către S.C.

S.R.L. în jurnalele de vânzări.

Este important de subliniat faptul că neconcordanțele ce au rezultat în urma verificării, neconcordanțe existente între datele din evidență contabilă a S.C.

și devizele de lucrări în baza cărora s-au întocmit facturile fiscale reprezentând reparații mijloace fixe către S.C.

S.R.L., au dovedit faptul că serviciile de reparații a mijloacelor fixe facturate către S.C. S.R.L. nu au fost prestate. Astfel S.C.

S.R.L. a mărit artificial prețul mijloacelor fixe cu valoarea reparațiilor efectuate către S.C. S.R.L. și care ulterior au fost vândute către S.C. S.R.L.

Fiind evidente toate aceste aspecte, organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibilă fiscal taxa pe valoarea adăugată în valoare de ROL aferentă reparațiilor efectuate la mijloacele fixe achiziționate de la S.C. S.R.L. sumă ce o include și pe cea de lei apreciat ca deductibilă fiscal de către instanța de fond.

În concluzie, recurenta D.G.F.P Brașov a solicitat admiterea recursului, modificarea în parte a sentinței civile atacate în sensul respingerii în tot acțiunii formulate de reclamanta.

Curtea, examinând actele și lucrările dosarului, sentința civilă atacată nr. la Tribunalul Brașov, raportat la criticile formulate în recurs de părâta D.G.F.P. Brașov constata recursul ca nefondat.

Din întreg probatoriu administrat în cauză rezultă că instanța de fond în rejudicare după casare a reținut în mod corect și legal situația de drept și de fapt dedusa judecații pronunțând o hotărâre temeinica și legală, bazată pe probe și pe prevederile legale aplicabile.

În ce privește prima critică din recurs, cu privire la deducerea în mod greșit a T.V.A. în valoare de lei ROL, se constată din actele de la dosar că de fapt instanța de fond a avut în vedere atât actele dosarului, cât și prevederile legale privind T.V.A. dar și raportul de expertiza tehnică contabilă, efectuat în cauza.

Nu se poate retine critica recurentei în sensul că serviciile respective nu au fost prestate și că facturile întocmite nu au o bază reală, deoarece din

raportul de expertiză efectuat în cauză rezultă contrariul celor susținute de recurenta D.G.F.P. Brașov, cu privire la acest aspect.

Așa fiind se va înălătura critica recurentei de la punctual 1 cu privire la nedeductibilitatea sumei de lei ROL în care se include suma de 2 lei ROL ca fiind deductibilă fiscal.

De altfel din această sumă totală a fost respinsă prin hotărârea atacată o parte din T.V.A., acesta fiind nedeductibil.

În sensul respingerii criticii din recurs cu privire la deducerea T.V.A. în valoare de lei ROL sunt actele de la dosar nefiind încălcate prevederile Legii nr.345/2002 art.22 alin.4, 5 si 6, lucru ce rezultă din expertiza efectuată și devizele de lucrări privind materialele consumate pentru efectuarea lucrărilor, evidența în contabilitate și bonurile de consum pentru materialele utilizate pentru lucrările executate.

Din actele dosarului rezulta că S.C. S.R.L. a înregistrat facturile emise către intimata-reclamanta și a depus decontul de T.V.A. la unitatea fiscală astfel încât S.C. S.R.L. beneficiază de deducerea la T.V.A. în quantum de

În esență, față de critica de la punctual 1 recurs raportat la art.22 alin.4, 5 si 6 din Legea nr. 345/2002 și la art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 Cod Fiscal invocate ca temei de drept de recurentă în susținerea criticii aduse sentinței atacate, instanța de recurs constată că această critică nu este întemeiată și că potrivit probelor de la dosar instanța de fond în mod corect a reținut ca fiind deductibila suma de lei ROL, dat fiind faptul că prestările de serviciu au fost efectuate astfel încât se va înălătura aceasta critica.

În ce privește critica de la punctul 2 recurs, referitoare la T.V.A. în valoare de lei ROL reținută de instanța de fond ca fiind deductibilă această sumă, critică potrivit căreia recurenta a apreciat că în mod greșit a reținut instanța de fond asupra deductibilității T.V.A. în suma de lei ROL luând în considerare raportul de expertiză efectuat în cauză, se constată că:

Recurenta a invocat în acest sens faptul că organul fiscal care a emis actele atacate în cauză a efectuat o verificare încrucișată la S.C. S.R.L. și care a efectuat o serie de reparații la mijloacele fixe, executate de S.C. S.R.L. a căror valoare de T.V.A a fost de lei ROL. Dar din lucrările dosarului, rezultă că o parte din această sumă este justificată cu documente privind deducerea T.V.A., adică în valoare de lei.

Referitor la acest aspect recurenta susține că în realitate această societate (reclamanta) nu a achiziționat materialele necesare lucrărilor și nu a consumat materialele respective că există neconcordanțe între datele de evidentă și devizele de lucrări ce au stat la baza emiterii facturilor fiscale.

Critica recurentei nu poate fi reținută deoarece din expertiza efectuata rezultă contrariul celor susținute de recurentă, astfel încât se va înălătura și această critică ca neîntemeiată.

În ce privește suma reținută în sarcina reclamantei cu titlu de T.V.A în quantum de lei ROL de către organul fiscal, ce include și suma de lei ROL lucru constatat și reținut de expert în lucrarea efectuata,

reținut și de instanța de fond ca fiind deductibilă fiscal, instanța de recurs constată că partea deductibila din T.V.A. în suma sus precizată a avut justificare legală și în fapt și în drept.

Așa fiind, se reține că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile cuprinse în art. 22 pct.5 din Legea nr.345/2002 privind obligarea reclamantei la T.V.A. în suma integral reținută de organul de control fiscal și nici art.145 alin.3 din Legea nr.571/2003 – Cod fiscal.

Din analiza acestor texte de lege și din probele administrate în cauză rezultă că, instanța de fond a reținut corect deductibilitatea sumei de lei ROL cu titlu de T.V.A.

În esență, față de dispozițiile legale sus menționate și față de actele dosarului, critica de la punctul 2 din recurs se va înlătura ca neîntemeiată și nelegală.

În concluzie, față de considerentele de fapt și de drept expuse se vor înlătura toate criticile aduse prin recursul declarat de D.G.F.P. Brașov împotriva sentinței atacate ca neîntemeiate, iar în baza art.312 alin.1 Cod procedură civilă, se va respinge recursul ca nefondat și în consecință se va menține hotărârea atacată ca fiind temeinica și legală, în cauză nefiind incidente prevederile art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

Întrucât în cauză intimata-reclamanta S.C. a solicitat cheltuieli de judecata în recurs, ca urmare a respingerii recursului declarat în cauza și în baza art.274 Cod procedură civilă va obliga recurrenta D.G.F.P. Brașov la plata cheltuielilor de judecata în suma de lei către intimate-reclamanta reprezentând onorar de avocat, conform chitanței de la fila 12 dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge recursul declarat de recurrenta – pârâtă D.G.F.P. Brașov în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov, împotriva sentinței civile nr. a Tribunalului Brașov, secția Comercială și de Contencios Administrativ, pronunțată în dosarul nr. .

Obliga recurrenta să plătească intimatei S.C.

, suma de i cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabila.

Pronunțata în ședința publică,

Președinte

Judecător

Judecător

Grăfier,